

Johannes Czastolowsky

Exoptatus e Caliginosa Papalis Coecitatis Regione in Claram Evangelicae Veritatis Patriam Reditus Filii Perditi Johannis Czastolowsky Sakoltza Hungari, qui per Monachorum plagium invitis & reclamantibus Parentibus Evangelicis, sub stratagemate spatiationis, anno supra millesimum Sexcentesimo Septuagesimo nono, Hradistium Moraviae Fortalitium translatus, ... & novo indito nomine Bonaventura Josephus ... nuncupatus. Occasione vero vicini Terroris Turcici ... mutata sententia Wittenbergam pertingens, erroribus Papisticis in perpetuum damnatis ... Die [] Octobris Anno MDCXXCIII.

Wittenbergae: Henckelius, 1683

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn766147509>

Druck Freier Zugang

16p
a - B
12p

F. f. - 1277¹⁻³.

J. N. J.
EXOPTATUS

Caliginosâ Papalis Cœcitatâ Regione

in
Claram Evangelicæ Veritatis Patriam

R E D I T U S

F I L I I P E R D I T I

JOHANNISCZASTO-
LOWSKY

SAKOLTZA HUNGARI,

Qvi per Monachorum plagium invitâ & reclamanti-
bus Parentibus Evangelicis, sub stratagemate spationis, anno supra
millesimum Sexcentesimo Septuagesimo nono, Hradistium Moraviæ Fortali-
tium translatus, Ordini Franciscanorum Reformatorem adscriptus,

Cappa indutus, & novo indito

nomine

BONAVENTURA JOSEPHUS

M. Phil. & Quatuorminorista

nuncupatus.

*Occasione vero vicini Terroris Turcici, publico Superio-
rum ornatus Testimonio, Studii promovendi gratiâ, ubicunq; locorum,
dicto in Ordine securè liceret, Die 12. Julii Anni currentis, bonâ veniâ à Claustro
dimissus; Verum Spiritu bono duce, mutata sententiâ Wittenbergam*

pertingens, erroribus Papiisticis in perpetuum damnatis, Fi-

dem Lutheranam Verè Catholicam sanctè est

amplexus.

Die Octobris Anno c1c lxxciii.

WITTENBERGÆ,

Typis MATTHÆI HENCKELII, Academ. Typogr.

4

EXOPTATUS

Classicae Facultatis
MEDICINAE

FILII FERDITI

JOHANNIS CASPARI

LOWSKY

SAKOLTA HUNGARI

Ovi per Monachorum plagiam invidis & reclamandis
per Patentes Praeceptoris, sub Litaegeantiae Praeceptoris, anno 1804
Missa & Praeceptoris Praeceptoris, Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris
Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris
Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris

BOHANNENTURA JOSEPHUS

Die 10. Mensis Junii Anno 1804
Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris
Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris
Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris
Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris
Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris Praeceptoris

Die 10. Mensis Junii Anno 1804

THE MATTHEW BENCELLE, Aachen, Typog.

4

Elices vos, Rector Magnifice,

Patres, Proceresque Academiae Splendidissimi, Tuque florentissima Studiorum Corona, felices inquam quibus in Claro caelestis veritatis lumine vivere hactenus licuit! Felix illa dies, quae à coetu erroneo separatum, vestro numero me aggregavit. Prae gaudio nimio gestio, nescioque unde in describenda felicitate mea incipere debeam, Vereor tamen & contremisco, cum considero Coronam tot Magnorum, Excellentissimorum, Nobilissimorumque Auditorum me cingentem: non arte combinatam & confectam ex Gemmis Marinis, sed ex illa gemma pretiosa; sudore vigilis & innumeris laboribusque contexta; Haereo profecto lingua cessitante, voce tremante artubus obrigescentibus! redeo tamen ad me hoc fultus solatio: Sapientes scire compati debilioribus. Compatimini ergo dicendis, favete linguae balbutienti, confirmate vocem, artus resolutos vestra, Auditores omnium ordinum dignissimi, consolidate humanitate singulari, obnixè à vobis peto atque contendo, filiumque prodigum siliquis atque furfuribus humanarum traditionum hactenus pastum, pane caelestis veritatis, & reducem, amplexibus paternis dignemini. Spiritus ille veritatis à quo omnis promanatur veritas cunctaque bona procedunt, suppeditat mihi locum Scripturae S. apud Lucam, cap. 15. annotatum: Hominem scilicet quendam habuisse duos filios. Et dixisse juniorem ex illis Patri: Pater, da mihi portionem substantiae quae me concernit. Et divisit illi substantiam. Et non post multos dies, congregatis omnibus, junior ille filius peregrè profectus est in regionem longinquam: & ibi dissipavit substantiam suam vivendo luxuriosè. Et postquam omnia consumpsisset, facta est fames valida in regione illa, & ipse coepit e-

A 2

gère

gère. Et abiit & adhæsit uni regionis illius: & misit illum in villam suam, ut pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrem suum de Siliquis quas porci manducabant & nemo illi dabat. In se autem reversus, dixit: Quanti mercenarii in domo Patris mei abundant panibus: ego autem hic fame pereo: Surgam & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccavi in Cœlum & coram te; jam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut unum ex mercenariis tuis. Et surgens venit ad Patrem suum: eum autem adhuc longè esset, vidit illum Pater ipsius, & misericordia motus est, & accurrens cecidit super collum ejus & osculatus est eum. Dixitque ei filius: Pater, peccavi in cœlum & coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus. Dixit autem pater ad servos suos: Cito proferte Stulam primam, & induite illum, & date annulum in manum ejus, & calceamenta in pedes ejus: Et adducite vitulum saginatum, & occidite & manducemus, & epulemur. Quia hic filius meus mortuus erat, & revixit, perierat & inventus est. Et coeperunt epulari. En ego filius prodigus! qui accepto patrimonio cœlesti; id est fide verâ Evangelicâ, utpote ex parentibus Evangelicis natus, & in vera religione enutritus & institutus sum, peregrè postea profectus in regionem longinquam, id est Papatum, & ibi dissipavi patrimonium meum, vivendo luxuriosè, non servando fidem Sponso meo Christo Jesu, sed Sanctos invocando, figmentis ipsorum consentiendo. Non enim quœnvam latet, quanta & qualia figmenta, lucernâ verbi DEI spretâ erronei illi homines invehunt. DEO tamen immortalis gratiæ agendæ sunt; qui me liberans tenebris, luci suæ rursùm restituerit. Figmenta porro religionum papalium hæc ferè sunt: primum innumerabiles Monachorum copiæ Augustinianorum, Cisterciensium, Præmonstratensium, Benedictinorum, Paulinorum, Paulanorum, Calmadiensium, Bernardinorum, Carmelitarum, Capucinorum Carthusianorum, Reformatorum, Franciscanorum, Strictioris, observantiæ, quibus quoque tres Annos & Octo Menses addictus fui, Tertiariorum; Fratrum Misericordiæ, Piarum Scholarum; quorum ordines singuli proprias habent, & ab aliis separatas, cucul-

tullatarum togarum formas, variis coloribus distinctas: Singuli proprias ac diversas Deorum suorum colendorum, atque (ut aperte loquuntur) religionis suae praescriptas formulas ritus atque statuta longe ab aliis Ordinibus dissimilia. Eorum autem tanta multitudo est, ut in Europa nostra facile excurrere numeris putetur, ad millia octingenta, cujus rei non difficilis conjectura est, nam Franciscanorum Secta, usque adeo per universum orbem dispersa est, ut Sexaginta provincias obtinuerit, & sub qualibet Conventus ad minimum octodécim, custodias 50. & sub qualibet 6. vel 7. conventus, in aliquo autem Conventu manent 100. personae; hoc anno auditum est quod Generalis ipsorum obtulit papae 40000. hominum, qui bellica munera graviter obire possent: nihil sacrorum cultu interpellato. Deinde commenta sunt miraculorum & doctrinarum adeo fabulosa, ut jam plerosque illorum tanta stultitiae non modo pigeat, verum etiam pudeat. Examinando accuratius Professionem Romano-Pontificiam & Praecepta Decalogi, invenimus hoc, Pontificii qui dicunt quod Praecepta divina omnia servata sint facilia, ne unum quidem servant. Quoad Praeceptum primum: Non habebis Deos alienos coram me. Pontificii vero loco unius, multos, eosque infinitos Deos sibi finxerunt. In lucem prodeat pervulgatum illud oraculum, quod ex libro Conformitatum (fol. 228.) Franciscanarum, passim in Ecclesia Romana receptum atque approbatum esse docebimus. Franciscum Petri Bernardonis filium, in extasi cum Christo commissum, atque compositum totidem plagis ac stigmatibus, iisdemque in locis a Christo compunctum fuisse, quot Christus in cruce pendens affectus fuerat: ob eamque causam eum appellari Jesum Typicum: hoc est, quasi Jesu crucifixi antitypum, & quemadmodum character in cera signum imprimit, ita Christus sua in Francisci corpore vulnera impressit: quemadmodum Jesus Christus est imago Patris, ita Franciscus sit imago Christi: denique ut Christus in Francisci corpore tanquam imago in speculo appareat. Unde illud in ejusdem libri fronte nefarium atque abominandum crimen:

Prac. I.

Franciscæ JESU TYPICE, dux normaꝝque
Minorum,
Sedes nobis perpetuè da regni cœlorum.

Jam verò ut quivis intelligat, ejusmodi Stigmatifatio illa fuerit, quam Ecclesia Romana credi ab omnibus fidelibus statuit, opere pretium est, verba ipsa scriptoris adducere: sive potius monachi Papæ Sixti, qui publicam illi Scriptori fidem atque auctoritatem adjungi statuit. Nol solum, inquit (folio 228.) manus & pedes fuerunt perforati, sed conclavati, ita quod clavi in eis apparuerunt, deinde clavorum capita erant nigrae cum tamen carni vel nêrvis similes esse deberent, ex quibus facti erant: Tertio capita clavorum erant oblonga & repercussa, cum tamen martellus nec ictus affuerit. Quarto in loco ossoso & non molli stigmata sunt impressa. Quinto licet clavi essent carnei, vel nervei, ad instar tamen ferri erant duri, fortes & solidi. Sexto ipsi clavi non erant breves, solum acumina habentes, seu capita: sed erant longi ad partem aliam resultantes. Septimo clavi non stabant ex parte alia longi, sed recurvati, sic ut digitus intra recurvationem arcualem ipsorum inmitti valeret. Octavo cum clavi essent facti ex carne, vel nervis, & ex utraque parte pedum & manuum resultarent, & excederent, profecto non erant nec pedes, nec manus deformatae, vel contractae. Nonò clavi erant circumquaque à carne alia separati, ut petra circumcirca ponerentur, propter sanguinis restrictionem. Decimo clavi movebantur, & tamen à manibus nec à pedibus removeri poterant licet Beata Clara & alii hoc facere attentassent. Undecimo cicatrices clavorum & lateris per tantum tempus non sunt putrefactae, scilicet per duos annos & ultra. Duodecimo vulnus laterale erat ad instar vulneris lateris Christi. Insuper miraculum erat, quomodo Beatus Franciscus, cum maximum haberet dolorem ex apertione corporis in quinque locis, videlicet manibus, pedibus, & latere, & sanguis jugiter à locis praedictis emanaret, potuerit per tantum tempus vivere, scilicet post
bien-

biennium quod supervixit à stigmatum susceptione. Et in alio loco in eodem libro scribunt, quod post mortem Francisci, quidam Frater audivit Christum Dominum cum Francisco loquentem, in hæc verba: Francisce, siquidem vita tua, fuit conformis vitæ meæ, & mors tua, conformis morti meæ, volo ut sis mihi conformis & post mortem. O bone JESU! quis est, cum ista portenta verborum audit, qui non toto corpore perhorrescat? Nam quid aliud est populo ista pro concione tradere, quàm Franciscum Deum incorporatum facere, eumque Christiano populo adorandum proponere? Quid aliud est conformari Christo Domino in vita nisi sine peccato vivere? Cum tamen: Omnes sunt peccato obnoxii, non est justus, ne unus quidem: totus mundus (propter peccatum) est obnoxius DEO, teste gentium Doctore Paulo. Nonne conformari Christo Domino in morie est genus humanum redimere? quomodo ergo Franciscus totum genus humanum redemit cum jam per mortem Christi Domini redemptum est, Et non est in alio salus nisi in Christo Jesu, passim sacris literis id asseverantibus, ergo non in Franciscò. Conformari verò post mortem Christo Domino, quid aliud est, quàm superatis vinculis mortis, descendere ad Inferos & ibi prædicare damnatis, sicuti de Magistro suo traditus non summus Apostolorum princeps, sed Compresbyter, sicque tertia die à mortuis resurgere, ad Cælos ascendere, ad dextram Patris considerare, omniaque in cælo & in terra potenter regere & gubernare. Quis verò talia de Franciscò asseverare præsumet? Audi Calumniator stolide quid DEUS dicit Propheta ille (qui talia prophetat) aut fictor somniorum, interficietur: quia locutus est ut vos averteret à Domino DEO vestro. Præceptum 2. Non assumes nomen Domini DEI tui in vanum. Peccant contra hoc, dum à Monachis & Monialibus juramentum perpetuæ castitatis exigunt, cum ne millenus quidem ex illis dono continentiæ sit præditus. Insuper instituunt benedictiones Candelarum, Herbarum, Salis, Aquæ, Olei, Frumenti & aliarum rerum, ubi nomen Dei prophanatur. Præceptum 3. Memmento ut diem Sabbathi Sanctifices. Contra istud peccant, cum
sanctum

Rom. 3,9.

Deut. 13, 17.

Præc. II.

Præc. III.

Præc. IV.

Matt. 23.

Præcept. V.

sanctum diem illum, non in audiendo verbo DEI, non in contemplationibus sacris, sed in saltu, potationibus, rixis & contentionibus infumunt; & loco concionis processiones Comœdias, ceremonias & alias nugas instituunt: notam facio Htradiſtensium, Jesuitarum cum Franciscanis rixam, dum Franciscanus die Domini hora secunda pomeridiana Zelo aliquo speciali ductus concionem instituere populo voluit; Jesuita ut Auditorium ejus avertere posset nugatoriam processionem de sancto Gregorio instituit, & sic nugator fabulatorem impedivit. Præcep. 4. Honora patrem tuum & matrem tuam, ut sis longevus super terram. Enucleare volo quid sub isto præcepto lateat. Vociferantur Pseudoprophetae illi, percaleatum perge Patrem, percaleatam perge Matrem, ad vexillum avola id est ad vota Monastica. Veteratores siccine juventutem instruitis honorare parentes? hocne est implere præceptum quartum? Statuta quidem habetis, ut sine scitu & voluntate Parentum nullus suscipiatur ad ordinem, at ego piâ fraude, præſagioque, si Diis ita placet religioso, charis inique insciis subtractus sum parentibus, irritis lacrymis, re cognita me repentibus. Væ vobis monachi hypocrytæ: qui clauditis regnum cœlorum ante homines: vos enim non intratis, nec introeuntes finitis intrare. Væ vobis Monachi hypocritæ: quia circuitis mare & aridam, ut faciatis unum profelytum: & cum fuerit factus, facitis eum filium gehennæ duplo quam vos. Duces cœci excolantes culicem, videndo peccantes alios imponitis poenitentias magnas, cum autem inter vos aliquis peccat fragilitati humanæ adscribitis, camelum deglutientes. Insuper prohibetis cum parentibus & amicis colloqui, cujus rei vel mea infelix documento esse potest experientia. Cum enim innotuisset ablatam in Claustro esse prædam, afflictus parens, desiderio videnti me ductus, quatuor Sakolâ Htradiſtium emensus est milliaria, tantum verò abfuit, ut quod surripuerant latrones restituerent possessori peculium, ut vix die demum sequenti exiguam videnti me copiam ejulanti concederent. Hic sanè est honor præcepto quarto debitus, à què sanctissimo Numine liberis sedulo junctus, Præc. 5. Non occides. Sed hæc, dicit fortasè quispiam,

piam, verborum tantum impietas & blasphemia est. Facta igitur Papatibus impia & nefaria est multis pauca quasi exempli causa proferam. Imperator Henricus tertius (inquit Beno Cardinalis) solitus erat frequenter ire ad Orationem, ad Ecclesiam Sanctae Mariae, quae est in monte Aventino: Hildebrandus autem qui postea Papa factus, Gregorius Septimus appellatus, cum per exploratores suos in omnia ejus opera sollicitè inquireret, locum in quo frequentius Imperator orabat, notari fecit: & quendam promissa pecunia ad hoc induxit, ut supra trabes Ecclesiae occulte lapides magnos collocaret, & ita aptaret, ut de alto supra caput orantis demitteret, & ipsum contereret. Quod minister tanti sceleris cum festinaret implere, & lapidem magni ponderis super trabes aptare vellet, lapis pondere suo eum traxit: & fracta sub trabibus Ecclesiae cecidit, & eodem lapide penitus contritus est. En detestabilem Papae impietatem, qui neque loci in quo Imperator orabat, & quem Papa sacrum sibi esse profiteretur, neque temporis quo idem orabat, rationem habens, sed caeco furori atque amentiae suae serviens, Imperatori ac principi suo perniciem molitus est. Quid dicam de Patria mea Hungaria? quot millia hominum per sceleratas Cleri manus sunt interfecta? Apud ipsos enim & in Monasteriis defenduntur homicidae, & quidem Asylum suum habent, hos alunt, justos autem & pios injuriis afficiunt, non miror quidem, quia similis simili gaudet. *Prac. 6. Non.* moechaberis. Hic ferè plurima essent dicenda, paucis tamen, concludam, cum quae essent proferenda, proferre erubesco, nota tamen facio verba Erasmi in Caput 19. Matth. scortari licet, uxorem ducere non licet, si profitentur Concubinam sunt Catholici Sacerdotes, si uxorem dici malint, in ignem conjiciuntur. *Prac. VII.* Præceptum VII. Non furtum facies. Contra istud peccant, quoniam apud illos furta & fraudes excusantur. Ita Maldonatus in sum. qv. 8. art. 3. Pauperes non faciunt furtum, cum, pressa extrema necessitate, rem alienam capiunt, At quid de Pontifice Romano dicendum, qui magnam Imperii partem ad se rapuit, summos in Ecclesia & Politia honores, qui ipsum non concernunt,

B

per

Prac. VIII.

per violentiam ad se transfudit, supremum in omnia regna jus, & imperium, ab uno ad alium ea transferendi, sibi vendicat, indulgentias magno aere vendit, & multis modis Simoniam exercet. Taceo nefarium illud Sacrilegium, quo calix benedictus Laicis subtrahitur; Non commemo fraudes plane Satanicas, quibus hereditates opulentissimas ad se pertrahunt, liberos contra parentum voluntatem in claustra rapiendo. quales in me exhibuerunt artificium, sudoremque patrum in proprium converterunt commodum. Prac. 8. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. Restat ut de crimine falso quam brevissime fieri poterit disseram, Cum autem hujus scelus undique permulta testimonia suppetant, tum precipue ex pontificali decreto Gratiani, quod hujus generis corruptelis & falsitatibus redundat. Ex quibus unum tantum, quasi exempli loco delibabo, & quidem instrumentum illud donationis Constantini, quo Papa donatam sibi ab illo Imperatore urbem Romam, itemque Italiam, Siciliam, Sardiniam, Hispaniam, Germaniam & Britanniam contendit dist. 96. capite Constantinus: & plenius apud Bartholomæum Picernum, & Augustinum Steuchum, qui Instrumentum illud Romæ in Bibliotheca Papæ, Græcâ lingua scriptum repertum esse affirmaverunt, Latinèque ab se conversum ediderunt. Cujus hæc summa est: Imperator Constantinus Christianorum hostis, lepræ morbo affectus in somnis à Petro & Paulo Apostolis admonitus, ut se Sylvestro Papæ Romano purgandum traderet, confestim ab illo baptizatus atque sanatus, tanti beneficii remunerandi causa donavit eidem Sylvestro, ejusque successoribus urbem Romam, totumque Occidentis imperium: simul coronam suam auream & sceptrum, & reliqua Imperatoria insignia, ut majorem dignitatem Papa Romanus haberet, quam ipse Imperator. Simul imprecatur suis successoribus usque ad finem mundi, concremationem in inferno inferiore, cum Diabolo & impiis, nisi eam donationem ratam habeant & observent. Datum Romæ. 3. Kal. April. Hoc igitur instrumentum, quo solo Paparum Dominatus sustinetur, falsum, fictum, ementitum, atque à Papa nescio quo, perinde ut liber Conformitatum subjectum est.

Prac.

Præc. 9. Non concupisces domum proximi tui. 10. Non de- *Præc. IX. & X.*
siderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non
asinum, nec omnia quæ illius sunt. Concupivit Papa magnam
Domum Hungariæ, uti testimonium extat ex libris Steuchi Bi-
bliothecarii, pag. 186. Gregorius Seryus fervorum Dei dilecto
filio Salomoni, Regi Hungariæ Salutem. Sicut à majoribus Pa-
triæ tuæ cognoscere potes, Regnum Hungariæ sacrosanctæ Ro-
manæ Ecclesiæ proprium est. à rege Stephano olim Beato Petro,
cum omni jure ac potestate sua oblatum, & devotè traditum. Et
mox idem Gregorius ad Geusam Hungariæ Regem; Notum
tibi esse credimus, Regnum Hungariæ, sicut & alia nobilissima
Regna, in propria libertatis statu debere esse, & nulli Regi alte-
rius Regni subjici, nisi sanctæ & universali matri, Ecclesiæ Ro-
mana. Concupivit Regnum Polonia uti scribit Albertus Grantz
in Wand. lib. 8. cap. 2. Regnum Rusciæ, uti testatur Steuehus lib.
citato. pag. 109. Concupiverunt & Esawita illam domum Hun-
garici regni, & totam perturbarunt, ultimatim autem soli ex ipsa
exturbabuntur, quod concedat Deus omnipotens per filium suum
unigenitum Christum Jesum. Hæc de decem præceptis Dei;
ubi apparet quomodo servant omnia, imò quomodo servare pos-
sint, cum centesimus illa vix queat recitare: nec etiam novit, à
quo vel cui sunt tradita. Plura restarent dicenda de Oratione,
Dominica, & Symbolo Apostolico, & de Septem Sacramentis
ipsorum, quæ omnia omitto, cum his recensendis non unica, quæ
mihi concessa est hora, sed ne quidem integra dies sufficeret. Ne
itaque longius excreseat Oratio, Auditores Academici, ad textum
à quo digressus sum, me converto, Et facta est, pergit Sanctus E-
vangelista, fames valida in regione illa; non est quidem apud Pa-
pistas fames panis, cum vix Comites tam rara, tamque delicata,
fercula habent, qualia in Franciscanorum reperiuntur Monaste-
riis; fames vero fuit verbi Dei, cum illius loco fabulæ commentit-
iæ proponerentur in concionibus, fames observantiæ præcepto-
rum DEI, siquidem omnia inverso ordine fiunt. Et ego pro-
dolor! cœpi egere cupiens impleri siliquis quas porci mandu-
cabant (scil. una concione, quam spernunt aliqui dicentes: ego
ipse-

ipsemet talem concionem possum producere) & nemo mihi dabit caruit enim sicut & hucusque caret regio hæc (scilicet Moravia) Ministris verbi DEI, licet non sit destituta gregibus vanifimorum fabulatorum. Hic in me reversus dixi: Quanti mercenarii in domo Patris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereo: Surgam & ibo ad Patrem meum, & dicam ei: Pater, peccavi in cœlum & coram te: fateor culpam meam, & licet sententiam ignita Diaboli spicula, in corde meo trepidans, nihil tamen negotii mihi cum Satana est, siquidem tibi justissime, nec non clementissime, Pater in cœlis, non Satanæ peccavi; converto itaque me poenitenti corde ad te ô Pater celestis, & dico cum Davide, tibi soli peccavi & malum eorum te feci, cor meum damnat me, usque adeo tremit, pavet & palpitat, sed tu potentior es corde meo, & nosti omnia, imò quò magis me cor meum damnat, eò majorem scio me libertatem habere loquendi ad te DEum patrem ac Dominum meum. Ego ego ô Pater celestis peccavi, ideo non possum cum Adamo vel Eva culpam transferre in alios, sed ego ipse peccavi, ego ipse temporali & æterna morte dignus sum, meritò itaque sollicitus sum de meis peccatis, iniquitatem meam annuntiabo, & de Patratis meis dolebo. Non sum dignus vocari filius tuus, fac me sicut unum de mercenariis tuis. Et surgens ivi (per poenitentiam) ad Patrem meum: cum autem adhuc longè essem, vidit me Pater meus, oculo suæ Benignitatis, ad quem corde sincero & contrito redeo, misericordiâ motus est, & osculatus est me osculo salutis. Ego autem dixi ad eum: Pater, peccavi in cœlum & coram te: ad bona opera mea provocare non possum, sed peccator sum & insignis peccator, benefacta quæ mihi patrocinentur habeo nulla, ex omni parte sceleribus vulneratus sum: iniquitatum fluctibus circumvolvor, video vitiorum meorum maria, si gloriari fas est, non de justitia sed de sceleribus gloriarer. Tu autem ô Judex perspicacissime, quam de fastuoso tulisti Phariseo, ne de me peccatore, ad pedes tuæ prostrato clementiæ feras sententiam, ne me à tua projicias facie; sed sicut monstro ego vulnera, sic, tu sana, ut ego culpam detego, sic tu tege, aperui ut tu operias. Ecce pater ait ad servos suos

Psalm. 6.

Ps. 38. 20.

suos Ministros Ecclesiæ: Cito proferte Stulam primam innocentiæ quam in Baptismo suscepit, fidem jurando Christo Jesu, & Satanae abrenuntiando, & induite illum, & date annulum fidei in manus ejus, copuleturque cum Ecclesia vicissim, & calceamentum in pedes ejus: Adferri jubens non Vitulum saginatum, sed agnum immaculatum Christum Jesum, qui propitiatio est pro peccatis meis; non pro meis autem tantum, sed etiam pro totius mundi. Legitur in Romanorum gestis, quando ipsi cum adversariis pacem inire vellent, conscenderunt cum iis montem altissimum, ducebantque secum agnum mansuetissimum, qui coram tota multitudine occisus est, & sanguine ejus conspergebantur, in signum, quod in posterum ad instar Agni mansuetissimi in pace, & charitate manere velint, qui autem vinculum pacis rumpere vellet. sicut agnus ille morti tradendus esset. Magnum genus humanum per inobedientiam primorum parentum soluto pacis vinculo bellum DEO indixerat, uti testatur Regius Psaltes: *Ps. 36. 14.* Gladium evaginaverunt peccatores, intenderunt arcum contra creatorem suum. Iratusque est valde Deus homini, quod præcognoscens David in Spiritu exclamavit. Nunquid in aeternum irasceris nobis? aut extends iram tuam à generatione in generationem? Equidem non quievisset ira ejus, si non fuisset placatus, per unigenitum filium suum, qui totius generis humani peccata assumpsit & satisfactionem promissit, & in temporis plenitudine præstitit: unde deposita ira, locutus est Deus pater ad filium verbis prophetis: *Ezech. 16. 42.* Requiescet indignatio mea in te, & quiescam, nec erascar amplius, totius mundi peccata reponam super humeros tuos, cum homine vero pacem inibo. Ad confirmationem verò hujus pacis, institutus fuit mons calvaria, quem conscenderunt simul DEUS & homo; adductusque est Agnus mansuetissimus Christus Jesus, de quo Isaias: *Esai 53. 7.* Quasi ovis ad occisionem ducetur, & quasi Agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. Hic coram tota multitudine occisus est, in ara crucis, cujus sanguine nos omnes conspersi & redempti sumus, in signum perpetuæ pacis. Hunc ergo Agnum adferri jubet, Pater Coelestis, per Ministros suos, Pastores Ecclesiæ, omnes

minesque ad gaudium concitat, manducemus & epulemur: Quia
hic filius meus, mortuus erat in fide, & revixit, perierat in Ani-
ma & inventus est. Jam ad vos me convento Academici Au-
ditores! Audivistis omnino meam revocatoriam orationem,
intellexistis ex ea, me ante annos quatuor ex numero fidelium,
prolapsum fuisse, recto destitutus judicio, accesserat quoque Pa-
triae meae Hungariae deploranda miseria, quae veris Ecclesiae Scho-
larumque Ministri, qui errori obnoxiam oviculam ad rectum de-
duxissent tramitem carebat, à Franciscanis, per praesagium paren-
tibus piis ereptus fraudulenterque in castra eorum omni impieta-
te refertissima pellectus sum. Ignoscite erranti, non respicite
demerita & excessus meos, sed me ex animo poenitentem, & serio
papismo renunciantem in societatem vestram, in numerumque
fratrum vestrorum clementissime admittite, ut sic una vobiscum,
ferventius in vera fide Evangelica altissimo famulari & animam
meam salvare valeam. In qua fide verè Catholica, Orthodoxa
& *γνησίως* Lutherana Vivere, ad finem vitae constanter perseve-
rare, Mori, & coram Judice vivorum & mortuorum stare cupio.
In quo me adjuvet Sacrosancta Trinitas, Pater & Filius &
Spiritus Sanctus, Deus trinus in Personis u-
ninus verò in essentia. A.

EXulat è Claustri pietas, aerror apertus
Impius in cunctos Sceptra tremenda tenet,
Exulat è Claustri probitas, aist improbus omnis
Successit mos & scepra tremenda tenet.
Hinc tibi displicuit pietas conficta & inanis,
Degeneres mores, relligioque mala,
Ergò animae meritò quaris medicamina vera
Hausta Dei è Sacro fonte, piàq; fide.
Jam precor, ut Zelò constanti, & pectore forti
Pergas, proque Dei nomine cuncta feras.

*Gratulatur, & perennem in veritate agnitâ confirma-
tionem precatur*

ABRAHAM CALOVIUS, D.

Romane

Romam missus eras, Siren ut gutture dulci
Atrax ingereret dogmata falsa tibi.
Ast scintilla micans flammæ erupit in altæ
Ætate à tenerâ quàm sine felle foves.
Hinc quæsvisti Romam, quæ nectare verò
Numinis æterni te recreare valet.
Jam precor, ut Babylonis atrâ meretrice relictâ
In stadiò curras hóc, studioque piò.
Nec tribulatio te, gladius nec separet ullus
A Jesu, nec crux, vita, pericla, fames.
JOHANNES Deutschmann/D.

Nach wil zu meinem Vater gehn/
Sprach vormahls der verlorne Sohn/
Als er ient wieder zu sich kam: Ach Vater schon!
Dis war sein heisser Gruß.
Er/werther Freund/ging auch auf falschem Wege/
Allein weil recht aus Zwang Er wandert diese Siege/
So war der Rückgang desto ehe verricht.
Gott geb daß dieses Wiederkehren /
Bereichen mag zu seinen Ehren.
Dieses wünschet
M. Gottlieb Eckstein/
Fac. Phil. Adjunct.

Hungana mens generosa Tibi, quæ spernit iniqua
Raforum stolidi jure staruta gregis.
Hæc animo pariter forti spreverè Boemi
Majores, linqvunt arva domusque suas.
Qvos tamen hospitio excepit tunc florida tellus
Pannonia, quam nunc tristia fata premunt.
Majorum claras virtutes ritè seqvendo,
Te quoque majorum premia digna manent.
Non Tibi lauta quidem Claustrî nunc fercula si gas,
Urgens cum Christo sæpe ferenda fames.
Quod

Quod tamen hancee dedit Numen *sanctam* Tibi *mentem*,
De victu credas id quoque prospiciet.
Tu constans esto, Satanæ tentamina vincas,
Fidentes nescit deseruisse DEus.
Suscitet interea Patronos Numen ab alto,
Defectusque tuos suppleat atque juvet.

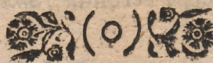
*Sic reducem ex dura captivitate Babylo-
nis in veram Tzionis libertatem Fau-
torem & popularem dilectum salvare
jubet Musa*

M. GEORGHII MICHAELIS, Hung.
S.S. Theol. St.

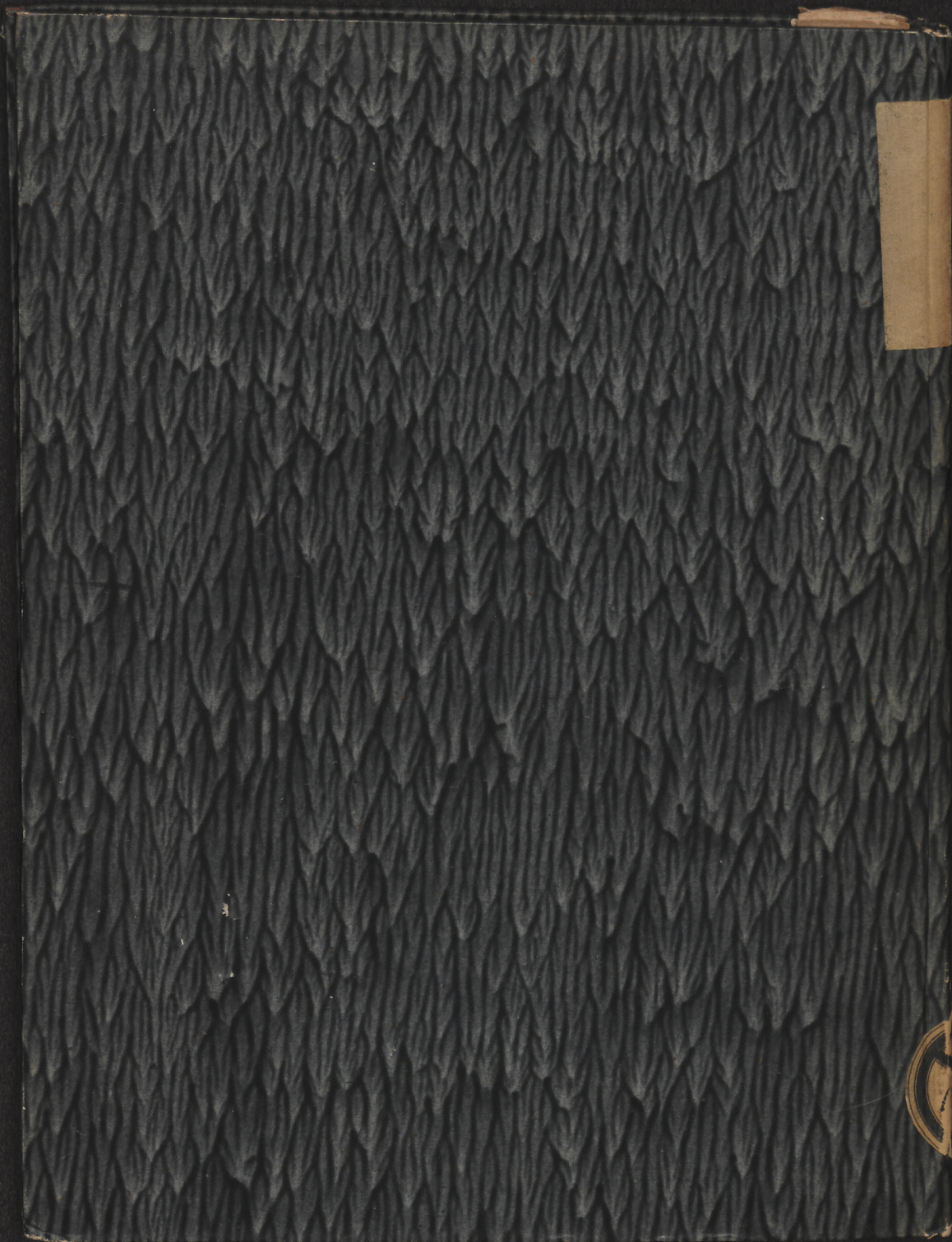
Fata rotant cunctos: in multis labimur omnes,
Hæc est humani conditio genii,
Instruit insidias nobis caro, *Plutus & Orbis*
Est tribus his totâ janua panda die
Est tamen in cœlis, qui *cuncta tuetur* IESUS,
Eqve suos medio mortis agone rapit
Te, CZASTOLOWSKI. per *tesqva reciproca* duxit,
Ad *vera fidei* rite reduxit humum.
Hicubi Claustrorum *rides triscurria*, Christum
Laudas, *virtutum Symbola rara* parans.
Vidi *jaçtatos* vario *tentamine* justos,
Sed vidi *nullos destituisse* DEum.

DANIEL KERMANNUS, Tren. Hung.
S.S. Th. & Phil. Stud.

Paupertas tibi non placuit *conficta, labore*
Quæ fruitur *vidue*, devorat atque *domos.*
Hinc magis arrident tibi *puri dogmata verbi*,
Atque Salus animæ. Nunc bene vive DEO!
MICHAEL Stronpff/ Filcav. Hung.
S. S. Theol. & Phil. Stud.

Hr. Peppien,
Buchbinder
in
ROSTOCK
bey der Marien-Kirche.

Romam missus eras, Siren ut guttur
*A*trox ingereret dogmata falli
*A*st scintilla micans flammam erupit
*E*tate à tenera quam sine felle fo
*H*inc quæ sivist Romam, quæ nectare
*N*uminis aterni te recreare vale
*J*am precor, ut Babylonis atrâ meretric
*I*n stadiò curras hoc, studioque p
*N*ec tribulatio te, gladius nec separet
A Jesu, nec crux, vita, pericla, fame
 JOHANNES

Nach wil zu meinem Vater geh
 Sprach vormahls der verlohrene
 Als er ient wieder zu sich kam: Nach
 Dis war sein heisser Gruß.
 Er/werther Freund/ging auch auf
 Allein weil recht aus Zwang Er wander
 So war der Rückgang desto ehe verlich
 Gott geb daß dieses Wiederkehren
 Bereichen mag zu seinen Ehren.

M. C.

Hungara mens generosa Tibi, quæ sper
*R*asorum stolidi jure statuta gre
*H*ac animo pariter forti sprevere Boemi
*M*ajores, linqunt arva domusque f
*Q*uos tamen hospitio excepit tunc florida
*P*annonia, quam nunc tristia fata p
*M*ajorum claras virtutes ritè seqendo,
*T*e quoque majorum premia digna
*N*on Tibi lauta quidem Claustru nunc fer
*U*rgens cum Christo saepe ferenda f

am/D.

chet
 kstein/
 nct.

Quod

